

## CANÇÓ ORGULLOSA

Tinc avui un poc d'afany  
que demà serà recança;  
però ara com antany,  
no vull res, sinó esperança.  
Qui s'avesa a cobejança  
mai no troba sinó dany;  
flam de joia sempre dansa  
en la copa d'un engany.

Van els dies encaçant-se:  
¿qui en diria l'averany?  
Tota fe té sa mudança,  
tota calma, son parany.  
A la fira no hi ha pany  
per un clos de benaurança.  
En amors no hi val fermança  
ni cap or és més que estany.

Doncs jo ara com antany  
no vull res, tret d'esperança:  
faré, sol, el meu engany  
a mon grat i ma semblança,  
amb mos braços abraçant-se  
i paixent-se del meu plany.  
Vull amor sense gaubança  
i cantades sense guany.